

„Ако би из недостатка доказа ослобођени чиновник осуђен био на полицајни надзор, тим самим губи државну службу, и дјело се његово неће подносити на решење дисциплинарном суду.“

Препоручујемо свима нашим министрима да овај закон обнародују, и о извршењу се његовом старају, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се поковавају.

25. Новембра 1868 год. у Београду.

М. П. Блазнавац с. р.

Ј. Ристић с. р.

Ј. Гавриловић с. р.

Видио и ставио државни печат чувар државног печата, председатељ министерског савета, министар правде,

Ђ. Д. Ценић с. р.

Председатељ министерског савета, министар правде, -

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар просв. и цркв. дела,

Д. Матић с. р.

Заступник министра иностраних дела, министар просв. и цркв. дела,

Д. Матић с. р.

Министар унутрашних дела,

Рад. Милојковић с. р.

Заступник министра финансије,

Илија Маргетић с. р.

Министар војени,

Ј. Бели-Марковић с. р.

Заступник министра грађевина, министар војени,

Ј. Бели-Марковић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ

КЊАЗА СРБСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ ДРЖАВНИ СОВЕТ РЕШИО, И ДА СМО МИ ОДОБРИЛИ И ОДОБРАВАМО:

§. 17-ом закона о наслеђству књажеско-србског престола од 20. Октобра 1859 год. (XII. 66) додаје се ово:

„Тутори малољетног књаза водиће бригу и о имању књажевом. Они су дужни за трошкове двора и све друге издатке састављати сваке године у месецу Декембру буџет, и такови подносити на одобрење Наместничеству књажеског достојанства, а с концем месеца Јануара сваке године подносити на преглед и одобрење све своје рачуне од прошле године. Рачуни Наместничеством прегледани и одобрени, неподлеже никаквом даљем расматрању.

Тутори се такође овлашћавају, да у споразумлењу са Наместничеством, могу у стварима спорним поравнења чинити с дотичним лицама, како по интересе књажеве за најпробитачније нађу, а тако исто да могу за рачун Књаза, како покретно тако и непокретно имање куповати, па таково и продавати, кад нађу да је ово по интересе књажеве корисно чинити.“

Препоручујемо свима нашим министрима да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају,

властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покорвају.

25. Новембра 1868. год. у Београду.

М. П. Блазнавац с. р.
 Јован Ристић с. р.
 Јован Гавриловић с. р.

Видио и ставио државни печат чувар државног печата, председатељ министерског савета, министер правде.

Ђ. Д. Ценић с. р.

Председник министерског савета министер правде,

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министер просв. и цркв. дела,

Д. Матић с. р.

Заступник министра иностраних дела, министер просв. и цркв. дела,

Д. Матић с. р.

Министер унутрашњих дела,

Р. Милојковић с. р.

Заступник министра финансије,

Илија Маргетић с. р.

Министер војени,

Ј. Бели-Марковић с. р.

Заступник министра грађевина, министер војени,

Ј. Бели-Марковић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ.

КЊАЗА СРПСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕВСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ ДА ЈЕ ДРЖАВНИ СОВЕТ РЕШИО, И ДА СМО МИ ОДОБРЕЛИ И ОДОБРАВАМО:

Да се §-у 96. закона о устројству ђумрука од 12. Децембра 1863. године дода ово:

„Књиге и списи уобште, цртежи за науке и вештине, као и слике ослобођавају се од сваке ђумручине: увозне и извозне.

И по том укидају се позиција 212. под К, увозне, и позиција 16. под К, извозне ђумручке тарифе.

Закон овај важи од дана, кад га Наместничество књажеског достојанства подпише.“

Препоручујемо нашем министру финансије, да овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покорва.

21. Децембра 1868. год. у Београду.

М. П. Блазнавац с. р.
 Јован Ристић с. р.
 Јован Гавриловић с. р.

Видио и ставио државни печат, чувар државног печата председатељ министерског савета министер правде,

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министер финансије,
 Пап. Јовановић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ

КЊАЗА СРПСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕВСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По договору са државним советом решили смо и решавамо:

Да се § 454. гр. поступка овако објасни:

„Забрана да се жалба подносити може против решења о коме се говори у овом параграфу, односи